

Ich gebe ihm, und er gibt mir. Eu i dau și elu 'mî dâ.
 Er kennt mich, aber ich kenne ihn nicht. El mē cunósce, déră eu nu 'lu cunosc.
 Wissen Sie es? Kennen sie mich? O scitî? Mē cunósceți?

3. Când, în aceeași propozițiune se află unu pronume personal în Dativ și un altulu în accusativ, cellu ce este în accusativ este pus înaintea celui ce este în Dativ. s. e.

Ich schenke sie Ihnen. Eu v'o dăruescu.
 Man sagte es uns. Cineva ne-o spusse.
 Er schrieb es mir. Elu mî-o scrisse.

4. Dativul, ca regim indirect, precedă în genere accusativul, ca regim direct, când aceste regime nu sînt pronume personali. Ecs.

Geben Sie dem Herrn einen Stuhl. Dați domnului un scaunu.
 Ich habe Ihren Bruder ein Buch geliehen. Eu 'amu împrumutat fratelui Domniivó stre o carte

Daca unul din aceste regime este un pronume personal și altul substantiv, pronumele se pune înaintea substantivului. Ecs.

Ich leihe dir meine Feder. Eu 'tî împrumut condeiu meu
 Ich kann es meinem Freunde nicht abschlagen. Nu pociu să o refusu amiculu meu.

5. Nominativul se pune după verbu sau după auxiliariu, când timpul este compus, tot-d'auna când propozițiunea începe cu uă altă dicere de cât cu nominativul, Ecs.

Morgen komme ich nicht. Mâine nu viu.
 Dort haben wir lange gewohnt. Acolo am locuit mult timpu.
 Reich ist er nicht, aber ehrlich. El nu este bogat, dar e onest.
 Für meine Freunde habe ich viele Gefälligkeit. Pentru amicii mei, am multă complēsentă.
 Die Faulen kann ich nicht aushen. Nu pociu să suferu pe leneși.
 Den Mädchen steht die Sittsamkeit an. Modestia convine fetelor.